

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 13

13. december 2017

Register 2017

Vejledende takster pr. 1.1.18 for salærer til forsvarere i straffesager

Studieturen til London 20. – 24. maj 2018

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 22: Tiltalefrafald – Vold mod plejepersonale

Meddelelse 23: Køb af polsk baby

Meddelelse 24: Sagsomkostninger - Fordeling

Register 2017

På www.lffa.dk (efter log ind) er det under "Meddelelser" muligt at se "Register 2017". Registeret omfatter afgørelser og hørings svar for 2017.

Under "Meddelelser" er der også registre for tidligere år.

Det er i øvrigt fortsat muligt at finde afgørelser ved at anvende søgefunktionen under "Afgørelser".

Vejledende takster pr. 1.1.18 for salærer til forsvarere i straffesager

Fastsættelse af vederlag til offentlige forsvarere og salær til beskikkede advokater i ægteskabs-, forældreansvars- og børnefjernelsessager samt advokater, der er beskikket for forurettede i straffesager (bistandsadvokater), skal fra 1.1.18 ske på baggrund af en grundtakst pr. time på 1.740 kr., jf. bekendtgørelse nr. 1206 af 15.11.17 om takster for vederlag til offentlige forsvarere, visse beskikkede advokater m.v. Bekendtgørelsen er optrykt i sidste nummer af Meddelelser.

På Østre Landsrets og Vestre Landsrets hjemmesider er 13.12.17 offentliggjort nye vejledende takster.

Taksterne finder anvendelse i sager, hvor der tilkendes salær efter 1.1.18. Hvor det med sagen forbudne arbejde i det væsentligste må anses for udført før 1.1.18, finder de vejledende takster, der var gældende frem til 1.1.18 dog anvendelse.

For grundlovsforhør, fristforlængelser og fængselsbesøg opereres der fortsat med standardsalær, men det anføres, hvor lang tid et sædvanligt møde forventes af vare, nemlig 50 minutter. Såfremt den anvendte tid til et møde væsentligt har oversteget det anførte tidsrum, kan der fastsættes et højere salær med baggrund i timetaksten og den med rimelighed anvendte tid.

For hovedforhandlinger gælder, at udgangspunktet for salærfastsættelse er den faktisk anvendte tid i retten. Salær tilkendes efter timer og ikke længere for hele og halve dage. Ligesom i de gældende vejledende takster medregnes der til hovedforhandlingens varighed ventetid før sagens påbegyndelse og ventetid mellem sagens optagelse til dom og dennes afsigelse, ligesom frokost ikke medregnes. Der ydes fortsat op til halvt salær ved aflysninger med dags varsel, ligesom der i et vist omfang kan ydes salær, såfremt sagen afsluttes tidligere end forventet.

Afsnittet om sager vedr. særlig økonomisk kriminalitet udgår. Det anføres, at hvis en længerevarende hovedforhandling i en sag med flere tiltalte den pågældende dag klart ikke angår vedkommende forsvarers klient og således ikke kræver forberedelse, og dette på forhånd er åbenbart og tilkendegivet over for forsvareren, ydes der et nedsat salær svarende til timetaksten pr. time i retten.

De nye takster kan ses her:

<http://www.domstol.dk/VestreLandsret/Documents/Sagsomkostninger%20og%20salærer/Salærtakster%202018%208.12.17.pdf>

Studieturen til London 20. – 24. maj 2018

Der er i alt 49 tilmeldte til turen.

Heri er der 2 børn samt 4 ledsagere.

I den kommende tid vil Due Hospitality sende en mail til tilmeldte med en bekræftelse for deltagelse.

Due Hospitality vil samtidig bede om firmaets/advokatens CVR nummer for fakturering af a conto betaling.

Praktiske spørgsmål vedrørende rejsen kan fortsat rettes til Charlotte: charlotte@duehos.com

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Højesteret er der afsagt følgende afgørelser af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

T1 og T2, der var fundet skyldige i forsøg på indførsel og videreoverdragelse af 200 kg kokain, havde ikke været udsat for en agentaktion i strid med retsplejelovens provokationsforbud

Dom afsagt den 12. december 2017, sag 91/2016

Sagen angik, om T1 og T2, der var blevet dømt i byret og landsret for indførsel og videreoverdragelse af 200 kg kokain, havde været genstand for en ulovlig agentaktion, og om domfældelsen af dem var sket i strid med retten til en retfærdig rettergang i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret fandt, at de tiltalte ikke havde været genstand for en agentaktion i strid med retsplejelovens provokationsforbud, og at domfældelsen ikke var i strid med retten til en retfærdig rettergang efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der var herefter ikke grundlag for at frifinde de tiltalte, at hjemvise sagen til fornyet behandling ved landsretten eller at lade straffen bortfalde.

Såvel byret som landsret havde vurderet, at den bistand, der var blevet ydet af en civil agent under aktionen, gik ud over, hvad der kan ydes af en civil person efter retsplejelovens regler. Højesteret tiltrådte byrettens og landsrettens vurdering og fandt, at en sådan overskridelse efter omstændighederne kan tillægges betydning ved strafudmålingen.

Højesteret fastsatte straffen for T1 til fængsel i 12 år og for T2 til fængsel i 10 år.

Landsretten var nået til det samme resultat.

Tidligere advokat pålagt en bøde på 100.000 kr. for overtrædelse af god advokatskik

Dom afsagt den 12. december 2017, sag 237/2016

A, som på daværende tidspunkt var advokat, havde på et dagblads facebookside fremsat beskyldninger mod vidner i en verserende straffesag om, at de efter byrettens opfattelse havde afgivet falsk forklaring for retten. Dette var i strid med god advokatskik, og spørgsmålet for Højesteret var, hvilken sanktion han skulle pålægges.

Højesteret udtalte, at A's adfærd var en grov overtrædelse af god advokatskik, og lagde vægt på, at beskyldningerne var udtryk for intimidering af vidnerne i en verserende retssag.

På den baggrund, og da A tidligere var pålagt flere sanktioner for overtrædelser af god advokatskik, vurderede Højesteret, at der ikke var grundlag for at ændre Advokatnævnets afgørelse om at pålægge A en bøde på 100.000 kr.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Meddelelse 22

Tiltalefrafald – Vold mod plejepersonale

Retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7, jf. bekendtgørelse nr. 302 af 2. marts 2016 § 1, nr. 4

T blev meddelt et tiltalefrafald for at have begået vold mod ansatte på institutionen X den 12. februar 2017, 4. april 2017 og 29. april 2017, samt begået vold mod en anden beboer den 11. februar 2017. Begrundelsen for Politidirektørens afgørelse var, at der ikke var sket nogen betydelig skade samt, at T's behandlingsdom fra 2014 udløb den 21. november 2017, og at det sker på baggrund af en indstilling fra Furesø Kommune om, at T er velbehandlet på institutionen X.

Afgørelse fra Nordsjællands Politi den 21. november 2017, politiets j.nr. 0900-70307-00022-17

"Tiltalefrafald

Jeg har i dag besluttet at give T et tiltalefrafald for at have begået vold mod ansatte på X den 12. februar 2017, 4. april 2017 og 29. april 2017, samt begået vold mod en anden beboer den 11. februar 2017. Et tiltalefrafald betyder, at jeg anser T for skyldig, men at der ikke bliver nogen straffesag.

Begrundelse

Begrundelsen for min afgørelse er, at der ikke er sket nogen betydelig skade. Det fremgår bl.a. af sagen, at forurettet F1 har anmeldt, at T den 12. februar 2017 fastholdte hendes hoved med armen og rev hendes briller af. Der skete alene skade på F1's briller.

Forurettet F2 har anmeldt, at T den 4. april 2017 kastede kopper og tupperware i hovedet på hende. Der skete dog ingen skade. Den 29. april 2017 blev F2 igen overfaldet af T, idet T kradsede hende, spyttede og slog på hende, samt tildelte hende et knytnæveslag i ansigtet. Det medførte ømhed i kæben, på kroppen samt ondt i maven.

Den 11. februar 2017 slog T en anden beboer i hovedet med en iPad. Der skete dog ingen skade.

Jeg har endvidere tillagt det vægt, at T's behandlingsdom fra 2014 udløber den 21. november 2017, og at det sker på baggrund af en indstilling fra Furesø Kommune om, at T er velbehandlet på X. Indstillingen fra kommunen er kommet efter at ovennævnte voldsforhold er begået.

Lovgrundlag

- Sagen drejer sig om straffelovens § 119 og 244 (vold mod personer i offentlig tjeneste)
- Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7, jf. bekendtgørelse nr. 302 af 2. marts 2016 § 1, nr. 4 (tiltalefrafald).

Mulighed for at klage

De kan klage over afgørelsen. De kan sende klagen hertil eller til Statsadvokaten for København. Fristen for at klage er 4 uger efter, at De har modtaget dette brev.

Statsadvokaten kan ændre afgørelsen indtil 2 måneder efter datoen for denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 724, stk. 2, som er vedlagt.

Har De spørgsmål, er De velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

A
Anklager"

Meddelelse 23

Køb af polsk baby

Straffelovens § 163 og adoptionslovens § 33, stk. 2

Retten i Sønderborg frifandt et dansk par for brud på adoptionsloven, efter de havde købt et spædbarn for 750 euro i Polen. Forældrepræret blev dømt for at have løjet sig til et dansk cpr-nummer ved at sige, at de selv var biologiske forældre til barnet, og at det var født i Holland. Parret blev for den overtrædelse idømt en straf på 20 dages betinget fængsel med vilkår om 40 timers samfundstjeneste.

Dom afsagt den 29. november 2017 af Retten i Sønderborg, Rettens nr. K01-4710/2017

"Anklagemyndigheden

mod

T1

cpr-nummer XXXX81-XXXX

og

T2

cpr-nummer XXXX80-XXXX

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 6. september 2017.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

overtrædelse af straffelovens § 163

ved den 15. april 2014 overfor Tønder Kommune, Kongevej 9 i Tønder, i forening at have afgivet en skriftlig, urigtig erklæring til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, idet de i forbindelse med en anmodning om registrering i Folkeregistret i strid med sandheden oplyste, at T1 den 2. april 2014 havde født parrets fælles søn, B, i Holland, selv om barnet rettelig var født i Polen af en kvinde ved navn K.

2.

adoptionslovens § 33, stk. 2

ved forud for den 2. april 2014, i forening, at have annonceret på flere forskellige internetsider med henblik på at få kontakt med en kvinde, der mod betaling ville føde og bortadoptere et barn til de tiltalte, hvilken kontakt lykkedes idet de tiltalte fik kontakt med K, der efterfølgende mod et beløb på 750 euro overlod sit barn, født den 2. april 2014, til de tiltalte.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om domfældelse efter anklageskriftet med en betinget sanktion med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte T1 har erkendt sig skyldig i forhold 1 og nægtet sig skyldig i forhold 2.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er under sagen afgivet forklaring af de tiltalte. Forklaringerne er lydoptaget ved rumoptagelse.

T1 har forklaret, at hun og T2 mødte hinanden i 2006 på en blind date. T2 er fra Holland, men boede i Sønderjylland sammen med sine forældre. De blev gift i november 2007. De ønskede af få børn, og de prøvede et godt stykke tid, men der skete ikke noget. De gik til lægen, der henviste dem til Sønderborg, hvor T2 fik tjekket sin sædkvalitet. Det var ikke specielt godt. De forsøgte herefter forgæves flere gange inseminering på en klinik, også med donorsæd. De ventede et års tid, før de begyndte IVF behandling og mikroinsemination. Det fungerede heller ikke. Hun tog ikke godt imod medicinen, og hendes få æg gik til grunde. De afsluttede disse behandlinger i 2011 og 2012.

De overvejede at søge om adoption. Hun havde dog både af sin læge og på klinikker fået at vide, at det ikke ville kunne lade sig gøre på grund af hendes diagnose. Hun havde hos Tønder Psykiatri fået stillet en borderlinetypediagnose. De søgte aldrig om adoption.

De slog sig efterhånden til tåls med, at de nok ikke skulle have børn. Så hørte de gennem nogle venner, at man kunne søge efter en rugemor. De var på hjemmesider for at finde ud af, hvad en rugemor var. Det var heller ikke en mulighed på grund af T2s sædkvalitet og hendes ægkvalitet.

De begyndte at overveje, om de kunne få et barn uden at være biologisk knyttet til det. De blev medlem af en Facebookgruppe, der hed noget med "rugemor". Her fik de flere oplysninger, og de blev opmærksomme på et site "wewoman.com". Det var et sted, hvor man kunne komme i kontakt med kvinder, der ville bortadoptere deres nyfødte eller ufødte børn. Hun havde en tysk veninde, der fortalte om sitet "sofeminine forum". Det var en tysk hjemmeside. Veninden mente, at det måske ville være nemmere for dem at få kontakt med en tysk dame, som måske var gravid og ville bortadoptere sit barn.

De har haft email adressen X. De indrykkede annoncerne, jf. bilag 16. Annoncen på side 2 på "wewoman.com" blev ikke indrykket den 12. juni 2014, men en gang i 2013. Annoncen blev slettet igen, da de blev kontaktet af P fra Esbjerg politi den 14. januar 2015. Han gjorde dem opmærksom på, at annoncen stadig var på sitet. Det er dem, der har udformet annoncen, der er på engelsk. Når de skrev, at de i forvejen havde en adopteret søn, var det fordi, de på Facebookgruppen havde fået at vide, at man var nødt til at gøre sig lidt speciel for at komme i kontakt med en kvinde. Når de skrev, at de foretrak kontakt med en gravid kvinde eller en kvinde med et nyfødt barn, var det fordi, de gerne ville have oplevelsen at følge graviditeten eller at få barnet som helt spæd. De har også indrykket en enslydende annoncen på sitet "sofeminine Forum", jf. bilag 16, side 1. Denne annonce er indrykket i 2012 eller 2013. Den blev også fjernet, da hun blev kontaktet af P.

De blev kontaktet af K, der er B's mor. Hun sendte en mail og skrev, at hun var gravid og ikke kunne tage vare på barnet, og at hun ledte efter en familie til ham. Det var i oktober eller november 2013, at de fik kontakt med K. Hun var da ca. 3 måneder henne i sin graviditet. B er født den 2. april 2014. De blev glade for henvendelsen, men de var også skeptiske. K fortalte, at hun havde gæld, som de skulle dække, hvis de skulle have hendes barn.

K forlangte 5.000 eller 50.000 zloty. De afviste hende og svarede, at det havde de slet ikke råd til. De oplyste, at de kunne gå med til at dække omkostningerne til hospital, medicin, husleje og hvis hun skulle mangle noget bagefter. De hørte herefter ikke fra K i næsten 2 måneder. Pludselig fik de en mail, hvor hun fortalte, at hun havde tænkt over det, og at hun gerne ville gå med til et beløb på 750 euro. Hun skulle have penge til medicin og vitaminer, og de overførte 250 euro til hende. De havde ikke mødt hende på dette tidspunkt. Resten af beløbet skulle hun have, når de hentede barnet.

K skulle skrive til dem, når hun skulle føde, men hun ville ikke have dem med på hospitalet. De talte sammen løbende, før hun fødte, og de besøgte hende i Polen i midten af februar 2014.

Fra de blev kontaktet af K i oktober/november 2013, og indtil B blev født i april 2014, havde ikke ingen kontakt til de danske adoptionsmyndigheder for at høre, om det de gjorde, var lovligt. I starten af 2014 kontaktede hun Statsamtet i Aabenraa for at få at vide, hvordan de skulle forholde sig for at få B ind i landet og for at få hjælp. Ingen kunne fortælle hende noget. Dem, hun skulle tale med, sad enten i møde eller havde ikke tid til at tale med hende. Hun oplyste overfor Statsamtet, at de havde kontakt med en kvinde, der gerne ville bortadoptere sit barn til dem. Hun ville gerne vide, hvordan de skulle forholde sig, blandt andet med cpr.nr., og om de bare kunne hente ham. Hun kunne ikke få hjælp. Hun ringede ikke andre steder hen. De havde ingen mistanke om, at det kunne være ulovligt, det de gjorde.

K kontaktede dem, og de rejste til Polen. De skulle mødes på en stor togstation, hvor K sad på en cafe med barnet, der var 2 dage gammelt. De gik ind på cafeen, så K, gav hende et stort kram, og så barnet. De fik

afleveret hans papirer og hans taske, og K fik 500 euro og en stor sportstaske med mad og tøj, som de havde taget med til hende. K fulgte med op til bilen, hvor B blev sat i autostolen. Så sagde de farvel og kørte hjem.

Foreholdt ikke gennemlæst og underskrevet rapportforklaring bilag 1-2, bilag 10, side 2, sidste afsnit, mødte politiet talstærkt op på deres bopæl. Det er korrekt, at hun da forklarede som anført om kontakt til Statsforvaltningen og den Hollandske ambassade. Kontakten var dog først efter, at de havde fået B hjem. Da de var kommet hjem med B til Agerskov, spurgte de om råd på Facebookgruppen. De forklarede, at de ikke kunne få hjælp fra Statsamtet. Nogen i gruppen svarede, at de bare skulle fortælle, at det var hende, der havde født barnet i Holland. Så var det nemmere at få en hollandsk fødselsattest, og få ham ind i landet.

De skulle bruge en fødselsattest fra Holland for at B kunne få et cpr.nr. og indrejse i Danmark. T2 rettede henvendelse til de hollandske myndigheder, der henviste ham til sin fødselskommune. Da T2 skulle til sin bedstemors begravelse i Holland, kontaktede han kommunen og fik fødselsattesten, jf. bilag 8, dateret den 14. april 2014.

Den 15. april 2014, jf. bilag 7, underskrev hun hos kommunen på en anmeldelse om indrejse, hvor hun oplyste, at B var født i Holland. Hun fortalte T2, at hun skulle ned og underskrive på nogle papirer, så B kunne få sit cpr. nr. De havde fået at vide, at blot en af dem skulle skrive under.

Den 16. april 2014, jf. ikke bilageret bilag, "meddelelse uden særlig følgeskrivelse", tildelte Tønder Kommune B et cpr. nr.

T2 har forklaret, at han i det hele kan bekræfte T1's forklaring. Han ringede til den hollandske ambassade i København og fik at vide, at han skulle kontakte sin fødselskommune. Det gjorde han i forbindelse med begravelsen. Han oplyste til kommunen, at T1 havde født barnet i Holland, og han fik fødselsattesten, jf. bilag 8. Den skulle de bruge for at få et cpr.nr. til B i Danmark. Han var bekendt med, at T1 kontaktede Tønder herom, og at B fik tildelt et cpr. nr.

De tiltalte er ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen har om T1 oplyst, at hun er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Kriminalforsorgen har om T2 oplyst, at han er egnet til at modtage betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

De tiltalte har om deres personlige forhold forklaret, at de straks, de kom hjem med B, fik kontakt med en sundhedsplejerske, og at B fik de tilsyn, han skulle have. De havde en helt normal hverdag med et lille barn. De flyttede i 2015 fra Tønder kommune til Thisted Kommune. T2s far døde, og hans mor ville tilbage til Holland. De havde herefter ingen familie i Sønderjylland. T1's familie var i Nordjylland, og de flyttede herop.

Inden de flyttede, havde de flere tilsynsbesøg fra Tønder Kommune. Disse besøg blev afholdt på grund af sagen. Da de flyttede til Thisted kommune, fortsatte tilsynsbesøgene. I starten var der besøg hver uge. Så blev de gradvist nedsat, og nu er der ikke længere tilsyn. I dag skriver Thisted kommune til Bs børnehaven hver 6. måned. B stortrives og har det godt.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Ad forhold 1:

Ved tiltalte T1's erkendelse, sammenholdt med sagens oplysninger i øvrigt, findes tiltalte skyldig efter anklageskriftet.

Tiltalte T2 fik de hollandske myndigheder til at udstede en fødselsattest ved i strid med sandheden at oplyse, at T1 havde født deres søn i Holland. Han vidste, at fødselsattesten skulle bruges i Danmark for at få barnet registreret og tildelt et personnummer, og han vidste, at T1 var hos kommunen.

Retten finder det bevist, at tiltalte også vidste, at T1 afgav en urigtig skriftlig erklæring overfor Tønder Kommune for at få barnet registreret.

Efter det anførte findes tiltalte T2 skyldig i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 163.

Ad forhold 2:

Adoptionslovens § 33 omhandler efter overskriften til bestemmelsen "Formidling af surrogatmoderskab". Efter adoptionslovens § 33, stk. 1, er det strafbart at yde eller modtage hjælp for at opnå forbindelse mellem en kvinde og en potentiel surrogatmor.

Efter adoptionslovens § 33, stk. 2, er det strafbart at annoncere for at opnå forbindelse til en surrogatmor. Dette gælder både for det barnløse par og for formidleren.

Et surrogatmoderskab omfatter situationer, hvor et par, der ikke selv kan få børn, vælger at finde en kvinde, der kan føde et barn for dem. Surrogatmoderen bliver gravid, enten ved at hendes æg bliver befrugtet med sæd fra den mandlige part, eller ved at surrogatmoderen får sat et befrugtet æg fra den kvindelige part op i livmoderhulen.

Det afgørende for, om der er tale om et surrogatmoderskab er, at aftalen er indgået, inden surrogatmoderen bliver gravid.

Af den annonce, de tiltalte indrykkede på de to sites "sofeminine" og "wewoman", fremgår, at de tiltalte var "looking to adopt a baby. We prefer a new born or a pregnant woman Who cannot for some reason keep her unborn child".

Det må lægges til grund, at de tiltalte på grundlag af annoncen blev kontaktet af en polsk kvinde, der allerede var gravid, og at kvinden, da hun fødte barnet, overlod det til de tiltalte.

Efter det anførte finder retten ikke, at anklagemyndigheden har ført bevis for, at de tiltalte har annonceret efter en surrogatmor, og de tiltalte frifindes derfor i dette forhold.

Vedrørende tiltalte T1 fastsættes straffen til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens 163.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 40 timer.

Vedrørende tiltalte T2 fastsættes straffen til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens 163.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 40 timer.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 20 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 4 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 40 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i længstetiden.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 20 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 4 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 40 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i længstetiden.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger.”

Anklagemyndigheden har 6.12.17 skrevet følgende på www.anklagemyndigheden.dk :

”Der er ikke udsigt til et andet resultat i landsretten, vurderer Statsadvokaten i Viborg, der derfor ikke anker frifindelsen om brud på adoptionsloven, efter et dansk par købte et spædbarn i Polen.

Retten i Sønderborg frifandt i sidste uge et dansk par for brud på adoptionsloven, efter de havde købt et spædbarn for 750 euro i Polen. Den dom står fast, oplyser vicestatsadvokat Jakob Berger Nielsen fra Statsadvokaten i Viborg, der dermed ikke benytter sig af muligheden for at anke sagen til landsretten.

»Det er min vurdering, at landsretten vil nå frem til det samme resultat som byretten. Derfor bliver sagen ikke anket – dommen står fast,« siger vicestatsadvokat Jakob Berger Nielsen

Anklagemyndigheden ved Syd- og Sønderjyllands Politi havde i byretten tiltalt parret for at have overtrådt adoptionslovens bestemmelser om ”formidling af surrogatmoderskab”, men byretten afviste, at paragraffen kan tolkes så bredt. Den vurdering tager vicestatsadvokat Jakob Berger Nielsen til efterretning.

Han afviser samtidig, at der er andre bestemmelser i lovgivningen, som kan bruges i sagen.

»Selvom der har været penge mellem den polske mor og det danske par, har moren overdraget barnet frivilligt. Derfor er der ikke tale om en børnebortførelse. Der kan heller ikke rejses tiltale mod parret for menneskehandel, fordi barnet ikke er købt med henblik på eksempelvis seksuelle overgreb,« siger vicestatsadvokat Jakob Berger Nielsen.

Forældreparret blev i byretten dømt for at have løjet sig til et dansk cpr-nummer ved at sige, at de selv var biologiske forældre til barnet, og at det var født i Holland. Parret blev for den overtrædelse idømt en straf på 20 dages betinget fængsel med vilkår om 40 timers samfundstjeneste.”

Meddelelse 24

Sagsomkostninger - Fordeling

Retsplejelovens § 1008

T blev ved byrettens dom fundet delvis skyldig i at have udøvet vold som beskrevet i tiltalen i forhold 1. Det forhold, at tiltalen har angået vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og at tiltalte alene er dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 i overensstemmelse med sin erkendelse, kunne ikke i sig selv føre til en begrænsning af tiltaltes omkostningsansvar, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1. T var bl.a. også tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1 (forhold 3). Ved byrettens dom blev han frifundet for dette forhold. Efter retsplejelovens § 1008, stk. 2, var T1 derfor ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere omkostninger. Efter en samlet vurdering af sagens omfang og forløb skulle statskassen herefter betale halvdelen af de sagsomkostninger, der vedrører ham, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 2, sidste led.

Vestre Landsrets kendelse af den 6. december 2017, V.L. S-2218-17

Dom afsagt af Retten i Randers den 6. oktober 2017:

”Rettens nr. 5-3597/2017

Politiets nr. 4200-73241-00370-17

Anklagemyndigheden mod

T1 født den 20. oktober 1995

T2 født den 22. august 1995

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 11. september 2017.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1. (2.)

Begge tiltalte

straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 247, stk. 1 og § 264, stk. 1, nr. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter til dels i gentagelsestilfælde og ulovlig indtrængen, ved den 6. maj 2017 ca. kl. 23.30 uberettiget at have indfundet sig i F's hjem, X, i Kolind, hvor de i forening og efter forudgående aftale, tildelte ham adskillige knytnæveslag og spark i hovedet og på kroppen, ligesom de, da F lå værgeløs, slog ham flere gange i hovedet og på kroppen med en totenschlæger, alt hvilket medførte, at F fik betydelige skader i ansigtet,

2. (3.)

Begge tiltalte

våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, ved i forbindelse med det i forhold 1 anførte, uden politiets tilladelse og uden anerkendelsesværdigt formål at have været i besiddelse af en totenschlæger, som de anvendte til vold,

3. (6.)

T1

straffelovens § 192a, stk. 1, besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder, ved den 23. maj 2017 ca. kl. 12.30 på et værksted ved X-gade 4 i X under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en skarpladt oversavet riffel kaliber 22 med tilhørende ammunition,

4. (7.) T1

straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1 jf. § 2, stk. 4 og § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3 jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 2, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag, liste B, nr. 43 og § 27, stk. 2, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag, liste A, nr. 1, ved den 23. maj 2017 ca. kl. 12.30 på et værksted ved X-gade 4 i X at have været i besiddelse af 47 gram kokain, og ved forud for den 23. maj 2017 ca. kl. 12.30 ad flere omgange, at have solgt i alt 2 kg. hash, alt med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag,

5. T1

våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3, ved den 23. maj 2017 ca. kl. 11.45 på sin bopæl X-gade X, 1. sal i X, uden politiets tilladelse og uden anerkendelsesværdigt formål at have været i besiddelse af en CS-gasspray,

6. (4.) T1

lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3 og § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag, liste A, nr. 1 og § 3, stk. 2, jf. bilag, liste B, nr. 177, ved den 23. maj 2017 ca. kl. 11.45 på sin bopæl X-gade 1, 1. sal i X at have været i besiddelse af 7 gram hash, en hobbykniv med hashrester og tre OxyContin tabletter til eget forbrug.

Påstande

Anklagemyndigheden har efter sin endelige påstand vedrørende begge tiltalte påstået frifindelse i forhold 2, og at der i forhold 1 alene dømmes for 5-10 knytnæveslag, således der skal ske frifindelse for spark og slag med totenschlæger, og således at volden alene skal henføres under straffelovens § 244 og for T2s vedkommende tillige, jf. straffelovens § 247, stk. 1, men at der i øvrigt dømmes efter tiltalen i dette forhold. Anklagemyndigheden har i øvrigt påstået domfældelse efter anklageskriftet og har nedlagt påstand om, at T1 idømmes fængsel i 1 år og 6 måneder, og at T2 idømmes fængsel i 6 måneder.

T1 har erkendt sig skyldig i forhold 1 i overensstemmelse med anklagemyndighedens endelige påstand, dog således han har nægtet sig skyldig i, at forholdet er begået i forening med medtiltalte. Han har nægtet sig skyldig i forhold 2 og 3, men har i øvrigt erkendt sig skyldig.

T2 har nægtet sig skyldig.

...

Retten's begrundelse og afgørelse

Forhold 1 og 2

Efter bevisførelsen, herunder T1s erkendelse og i overensstemmelse med anklagemyndighedens endelige påstand finder retten det bevist, at T1 uberettiget indfandt sig i F's lejlighed og der tildelte ham i hvert fald 5 knytnæveslag, navnlig i hovedet, og at volden er omfattet af straffelovens § 244 og ikke straffelovens § 245, stk. 1.

Det kan efter vidneforklaringerne sammenholdt med de tiltaltes forklaringer ikke med tilstrækkelig sikkerhed lægges til grund, at T2 har udøvet vold mod F eller har været til stede med andet formål end at søge at få T1 til at stoppe volden mod F.

På denne baggrund frifindes T2, ligesom T1 frifindes for at have begået volden i forening med medtiltalte.

Efter bevisførelsen og i overensstemmelse med anklagemyndighedens endelige påstand frifindes de tiltalte i forhold 1 og 2 i at have tildelt F spark samt slag med og besiddelse af en totenschlæger.

Med disse begrænsninger finder retten T1 skyldig i forhold 1.

Forhold 3

T1 har erkendt, at han som udslag af panik i sportstasken, som han fandt i værkstedet X i X, placerede en pose med bl.a. 47 gram kokain. I den pågældende sportstaske blev der i forbindelse med en ransgning den 23. maj 2017 fundet en skarpladt oversavet riffel, kaliber 22 med tilhørende ammunition. Riflen, magasinet og den tilhørende ammunition blev undersøgt for DNA-spor, og det kunne ikke beregnes, hvorvidt DNA-profilen for det biologisk spor talte for eller imod, at det undersøgte DNA stammede fra T1. Der blev hos beboeren af en villa, der lå ved siden af værkstedet, fundet en patron, der passede til riflen. Herefter og idet flere personer efter det oplyste havde adgang til værkstedet, der ikke var lejet af T1, finder retten det ikke bevist imod tiltaltes benægtelse, at det var ham, der var i besiddelse af det omhandlede skydevåben m.v. Derfor frifindes T1 i dette forhold.

Forhold 4-6

Tiltalte, T1, har uden forbehold erkendt sig skyldig i forhold 4-6. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i disse forhold.

Straffen for T1 fastsættes til fængsel i 9 måneder, jf. straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4 og § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3 jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 2, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 43, og § 27, stk. 2, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag, liste A, nr. 1, og straffelovens § 244 og § 264, stk. 1, nr. 1 *

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på narkotikaens art og mængde, og at den var besiddet med henblik på videresalg samt voldens karakter og omfang, herunder at den blev begået i forurettedes hjem, som tiltalte uberettiget havde indfundet sig i. Der er ikke fundet grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget.

Tiltalte, T2, frifindes.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge i forhold til T1, jf. straffelovens § 75, stk. 2, i det omfang han er fundet skyldig.

Retten tager ikke påstanden om godtgørelse for svie og smerte fra F under påkendelse i forhold til T1, idet kravet er udokumenteret, og i forhold til T2 allerede fordi han er frifundet i forhold 1, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 9 måneder.

Tiltalte T2 frifindes.

Hos T1 konfiskeres 47 gram kokain, skriveblok/narkoregnskab, en digitalvægt, en CS-gasspray, 7 gram hash, en hobbykniv med hashrester og tre OxyContin-tabletter.

T1 skal betale de af sagens omkostninger, der vedrører ham.

Statskassen skal betale de af sagens omkostninger, der vedrører T2.

* Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at strafferammen tillige er våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3 og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3 og § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. bilag, liste A, nr. 1 og § 3, stk. 2, jf. bilag, liste B, nr. 177”

Retsbog fra landretten:

”Ved dom af 6. oktober 2017 har byretten bl.a. bestemt, at tiltalte T1 skal betale de af sagens omkostninger, der vedrører ham.

Afgørelsen er kærret af T1 med påstand om, at statskassen skal betale mindst halvdelen af sagens omkostninger, subsidiært at statskassen skal betale en mindre del af sagsomkostningerne efter landsrettens skøn.

Landsretten afsagde

K e n d e l s e:

T1 er ved byrettens dom fundet delvis skyldig i at have udøvet vold som beskrevet i tiltalen i forhold 1. Det forhold, at tiltalen har angået vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og at tiltalte alene er dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 i overensstemmelse med sin erkendelse, kan ikke i sig selv føre til en begrænsning af tiltaltes omkostningsansvar, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1.

T1 var bl.a. også tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1 (forhold 3). Ved byrettens dom blev han frifundet for dette forhold. Efter retsplejelovens § 1008, stk. 2, er T1 derfor ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere omkostninger. Efter en samlet vurdering af sagens omfang og forløb bør statskassen herefter betale halvdelen af de sagsomkostninger, der vedrører ham, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 2, sidste led.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger ændres, således at statskassen og T1 hver skal betale halvdelen af de sagsomkostninger, der vedrører ham.”